

løselighed i denne Situation til at nægte Midlet til Statshusholdningens Førelse. Hvis Landstinget ikke havde været uopløseligt, vilde Svaret paa en Nægtelse af Statslaanet være blevet Landstingets øjeblikkelige Op-løsning, og jeg vil antage, at Landstinget da havde betænkt sig 3 Gange, før det var gaaet til en saadan Nægtelse. Det, som de ærede Medlemmer imidlertid forudsætter, at Landstinget gør, er, at det, dækket af sin Uopløselighed, foretager en Handling, som det, hvis det kunde kaldes til Ansvar for nogen, vilde betænke sig paa. Det er denne Situation, de to Medlemmer er enige om at benytte, og saa nytter det ikke, at det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) elskværdig erklærer, at der er ikke noget Stormløb i dette. Det kan ikke nytte, han forsøger at faa Tinget til at tro derpaa. Han faar hverken dette Ting eller nogen Vælger til at opfatte Sagen anderledes, end som den klart er blevet fremstillet her i Dag af det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck). Naar det ærede Medlem nemlig mener, at man jo blot kan gaa til en fortsat og rolig Forhandling om dette Forslag, indtræder netop derved den Sammenkobling af to uensartede Formaal, som det ærede Medlem fra Ringkøbing alt en Gang har udtalt sig saa stærkt imod. Det ærede Medlem fra Ringkøbing kender jo den politiske Historie, og han ved ogsaa godt, at der i den romerske Forfatning var en Stemning saa stærk imod at sammenkoble Love, at man paa et vist Tidspunkt tænkte paa at forbyde det. Denne Episode fra Roms Historie har det ærede Medlem fra Ringkøbing indprentet en Gang, da han skulde fremhæve, hvor skammeligt det var at sammenkoble Love. Men det er en saadan Sammenkobling af uensartede Love, som man i den romerske Forfatning paa-tænkte at forbyde, det er en saadan Sammenkobling, det ærede Medlem nu søger at tvinge igennem ved at udtale paa Landstingets Vegne — thi Landstinget har jo endnu ikke udtalt det —, at det fra Landstinget oversendte private Lovforslags Vedtagelse inden i Morgen Aften er Betingelsen for Statslaanets Givelse. I saa Fald er det Forslag, som er kommet hertil, ikke noget Forhandlingsgrundlag, saaledes som jeg har modtaget det, saa er det Pistolen rettet imod Folketinget.

Formanden: Det 7de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at vi i Dag havde hørt lige-som tidligere af det ærede Regeringsparti, at det ikke ønskede et Samlingsministerium. Jeg skal kun dertil sige, at jeg haaber at have Lov til at gaa ud fra, at Ministeriet og dets Venner ikke i Dag sagde Ministeriets virkelige og sande Mening, og jeg kan heller ikke vente, at de gør det. De Herrer sidder jo med Magten i Øjeblikket og kæmper for den, og først naar en ny Situation foreligger, kan man forlange, at et Ministerium viser sine Kort.

Jeg vil i øvrigt blot understrege, at det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt har gjort Ministeriet opmærksom paa, at hvis Ministeriet ønsker at leve, er der ingen, der vil forhindre det i at søge en Overenskomst. Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt sagde jo saa forfærdelig elskværdig: gaa op og snak med Bankerne! Man skulde næsten tro, naar man nu hører Finansministeren, at han er bange for at gaa derop. Nu skal jeg sige til den højtærede Finansminister: den ærede Minister har jo faaet Pengene allerede, og efter hvad jeg kender til finansielle Forhold og Besværet ved at faa Penge, er jeg overbevist om, at hvis den højtærede Minister siger til Bankerne: Giv mig 8 eller 10 Dages Respit, vil Bankerne selvfølgelig svare ja, thi selve det, der sker ved Optagelse af Laanet, er jo ikke, at Bankerne skal give den højtærede Minister nogle Penge, men blot, at Laaneforholdet forandres.

Finansministeren (Brandes): Det er meget muligt, at det ærede Medlem, der nu talte, og det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) har Ret i, at det var muligt at opnaa en Forlængelse af Overenskomsten med de københavnske Banker; men hvis jeg skulde søge en saadan Forlængelse, maatte det dog være, fordi jeg var vis paa, at den Overenskomst, som det ærede Medlem henpegede paa, kunde opnaas. Imidlertid har vi i Virkeligheden nu faaet at vide, at ingen Overenskomst er opnaaelig. Vi hørte nok til en Begyndelse om en venskabelig Forhandling, men bagefter om en ufravigelig Betingelse. Nu faar man altsaa fra Landstinget oversendt til Folketinget, hvad Indenrigsministeren ogsaa gjorde opmærksom paa, et Forslag, som skal være vedtaget med de Hovedbestemmelser, de Kardinalpunkter, som Landstinget har indsat deri. At dette Forslag indenfor en rimelig Tid skulde kunne føre til en Overenskomst, er der intet i denne Debat, der peger hen paa, og